

(Kort bemærkning).

Glønborg (KRF):

Ja, jeg tænkte jo nok, at det åbenbart først i dag er gået op for udenrigsministeren, hvad det er, Kristeligt Folkeparti har sagt hele tiden. For det er jo ikke første gang, jeg siger det, jeg har sagt her i dag. Men udenrigsministeren har bare aldrig reageret på det.

Dernæst vil jeg sige i anledning af fru Hanne Severinsens og udenrigsministerens afsluttede bemærkninger her, at jeg ikke ønsker at få dette her gjort til en gang pjat med, at vi skal have kaffe eller noget som helst andet, og jeg kan hilse udenrigsministeren og sige meget klart og tydeligt, at en Gammel Dansk har absolut ingen virkning på mig, for jeg tager den ikke.

Men det, jeg er interesseret i, er, at de beslutninger, vi tager, bliver taget på grundlag af seriøse forhandlinger. Jeg har i dag absolut ikke sagt, at vi ikke mener det, der står i vores dagsordensforslag. Det gælder naturligvis, indtil noget andet er vedtaget, som alle andre dagsordensforslag. Det, jeg sagde for nogle minutter siden, var, at det ikke var for tid og evighed, og det var på grund af udenrigsministerens forsøg på at tolke det, som om vi aldrig er til at forhandle med for at nå frem til et resultat. Det, der står i dagsordenen, mener vi, og det står vi ved. Men vort gamle tilbud om at optage forhandlinger står vi også ved. Så enkelt er det.

(Kort bemærkning).

Erik B. Smith (S):

Jeg vil gerne takke udenrigsministeren. Jeg vil gerne sige tak, fordi udenrigsministeren kommer herop på talerstolen og bekræfter den fremstilling, jeg har givet af hele hændelsesforløbet. Jeg går ud fra, at der i den bekræftelse også ligger, at der ikke har været nogen forhandlinger. Jeg kan forstå, at udenrigsministeren er interesseret i, at der kommer sådan nogle forhandlinger. Jeg ved ikke, hvad der har holdt udenrigsministeren tilbage indtil nu. For mig havde det være naturligt, at man havde taget de forhandlinger, inden man brugte arbejdskraft og penge på at trykke en rullende femårsplan, som ikke længere gælder, og om hvilken både udenrigsministeren og udenrigsministerens embedsmænd vidste, at den ikke

holder. Det er spild af penge, men det må vi jo finde os i, det er spild af bureaukrati, det er spild af utrolig megen god arbejdskraft. Sådan er det.

Jeg har ingen forestilling om, at vi frem til år 2090 skal fastholde den fordeling mellem multi- og bilateral bistand, vi har i dag. Og hvis udenrigsministeren indkalder til en forhandling, hvor vi skal tale om disse spørgsmål, møder Socialdemokratiet op. Kommer der nogle gode argumenter for en ændret fordeling – vi har i parentes bemærket ikke hørt nogen gode argumenter endnu – vil vi være meget modtagelige. Vi vil gerne se på Verdensbanken, vi vil gerne se på vores EF-bidrag, vi vil gerne se på Valutafonden, vi vil gerne se på regionalbankerne, vi vil også gerne være med i en undersøgelse af, om det er en forlængelse af dansk ulandspolitik, om vi er effektive, om vi har gennemslagskraft, om dansk erhvervsliv kan bruges noget mere i denne sammenhæng.

Alt det vil vi gerne, men det drejer sig ikke om at blive indkaldt med et døgn varsel af formanden for udvalget og så få at vide af ministeren, at sådan har han tænkt sig at gøre det, og så siger vi javel. Det har Socialdemokratiet en ambition om at vi ikke vil finde os i. Det er rigtigt. Vi har ingen ambition om, at vi skal have særbehandling, men vi skal have en anstændig behandling som alle andre partier i Folketinget.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg giver ordet til hr. Jørgen Estrup for en kort bemærkning, og så regner jeg med, at den næste ordfører kan få ordet.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Jeg ser frem til, at mit morgenmadsbehov er dækket et stykke tid fremover, men jeg vil gerne sige til udenrigsministeren, at jeg egentlig foretrækker selv at være med til at bestemme, hvad der skal på bordet, og jeg vil også gerne selv have lov til at vælge, uanset hvad udenrigsministeren ved festlige lejligheder måtte påstå om det modsatte. Og derfor synes jeg, at vi faktisk burde kunne få udenrigsministeren til at stemme for den dagsorden, der foreligger her. Den dagsorden fastslår, hvad der er dansk bistandspolitik i dag. Jeg kan ikke forstå, at udenrigsministeren ikke kan stemme for den.